

РЕШЕНИЕ

№ 4167

гр. София, 27.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 01.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6064** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 156 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], с адрес [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя Т. Н. Т., чрез адв. И. Р., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 3 срещу ревизионен акт № Р – 22221318001973– 091 – 001/26.10.2018г., издаден от Е. М. С. орган, възложил ревизията и Х. Н. А., ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с решение № 484/21.03.2019г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

С ревизионния акт са установени задължения за данък върху добавената стойност в размер на 37 663,33 лв. и лихви за забава в размер на 10 131,61 лв. в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и „Ф. инфо“ Е., както и корекция за периода м.05.2014г., при която във връзка с процедура за приспадане от предходен месец е установена разлика ДДС за внасяне в размер на 62,06 лв. и лихва за забава в размер на 27,52 лв.

При обжалване по административен ред ревизионният акт е отменен в частта на установения резултат по ЗДДС за периода м. 04.2014 г. и изменен в частта на установения резултат по ЗДДС за периода м. 12.2014г., за който резултатът от данък за внасяне в размер на 2453,08 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 1 569,08 лв., ведно със съответните лихви; за периода м. 03.2015 г. от данък за внасяне в размер на 2583,29 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 1 483,29 лв., ведно със съответните лихви; за периода м.06.2015г. от данък за внасяне в размер на 4 785,19 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 4 071,86 лв., ведно със

съответните лихви; за периода м.09.2015 г. от данък за внасяне в размер на 4 779,71 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 3 923,71 лв., ведно със съответните лихви. В останалата част ревизионен акт № Р-22221318001973-091-001/26.10.2018 г. е потвърден за установените резултати за периодите м. 07 и м. 10.2015 г., м. 03, м. 06, м. 08, м. 09, м. 12.2016 г., м. 05 и м. 06.2017 г.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като необоснован и незаконосъобразен. Правят се възражения, че счетоводството на жалбоподателя се осъществява в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и в хода на ревизионното производство не са установени никакви нередности. По всички спорни доставки са представени надлежни документи, а именно: фактура, приемо – предавателен протокол и документ за плащане. Доставчиците разполагат с кадрови ресурс за изпълнение предмета на доставките. Доказани са последващи облагаеми доставки с идентичен предмет. Излагат се доводи за противоречие с практиката на СЕС по съединени дела С – 80/11 и С – 142/11, С– 324/11, С – 18/13, С – 123/14 и С – 159/14. В тази връзка данъчната администрация не се позовава на данъчна измама. Доводите се поддържат в хода на съдебното производство от адв. И.. Направено е искане за присъждане на разноски по списък по чл. 80 от ГПК. Представени са писмени бележки.

Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Г. прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на доводите на страните и въз основа на доказателствата от административното производство и събраните в хода на съдебното производство, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 156 от ДОПК, от надлежна страна, от адресата на ревизионния акт, на когото са установени данъчни задължения, пред компетентния административен съд, по предвидения в закона процесуален ред.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна се установява, че ревизионното производство е започнало със ЗВР №Р-22221318001973-020-001/03.04.2018г., изменена със Заповеди № Р – 22221318001973 – 020 - 002/11.07.2018г. и № Р - 22221318001973-020 - 003/10.08.2018г., издадени от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Предмет на ревизионното производство е установяване на задълженията по ЗДДС на [фирма] за периодите от 01.04.2014г. до 30.06.2017г. За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад № Р- 22221318001973-092-001/26.09.2018г. Ревизията приключва с ревизионен акт №Р-22221318001973-091-001/26.10.2018 г., издаден от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. — орган, възложил ревизията, и Х. Н. А., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. — ръководител на ревизията.

При обжалване по административен ред ревизионният акт е изменен и потвърден частично с решение № 484/21.03.2019г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от ревизионното производство като част от административната преписка. Прието е заключение на съдебно – счетоводна експертиза, което съдът кредитира изцяло като обективно,

обосновано и неоспорено от страните. Вещото лице дава заключение, че процесните фактури са включени в дневниците за продажби и справките декларации по ЗДДС за съответните периоди, подадени от доставчиците. От анализа и съпоставката на първичните и вторични счетоводни документи вещото лице е установило, че са налице плащания, извършени от жалбоподателя към доставчиците [фирма], [фирма], [фирма] и „Ф. инфо“ Е. във връзка с процесните доставки. Всички доставки са надлежно документирани и намерили отражение във вторичните счетоводни документи, съобразно Закона за счетоводството, като е налице документална обосновааност на стопанските операции. Спазен е основния принцип на текущо начисляване на приходите и разходите, извършените плащания между доставчици и клиенти са намерили отражение в аналитично заведените счетоводни сметки 501 и 503. Доставчиците [фирма] [фирма], [фирма] и [фирма] имат предходни подизпълнители с предмета на процесните услуги. Обемът, видът и качествата на услугите съответстват на тези, доставени към жалбоподателя [фирма].

След извършената проверка на вторичните счетоводни документи от счетоводствата на доставчиците на [фирма] е установено, че всички процесни доставки от предходни подизпълнители [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] са надлежно документирани и осчетоводени, намерили са отражение във вторичните счетоводни документи съобразно Закона за счетоводството, като е налице документална обосновааност на стопанските операции, спазен е основния принцип на текущо начисляване на приходите и разходите. След извършената проверка в счетоводството на [фирма] експертната е установила, че са налице извършени, обложени и декларирани пред НАП последващи доставки от жалбоподателя [фирма] към негови клиенти, с предмет резултата получен от услугите, предоставени от доставчиците. Счетоводството на жалбоподателя е водено редовно, като са спазени изискванията на Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти при осчетоводяване на операциите за процесните данъчни периоди. Спазени са задълженията от Закона за счетоводството, като осчетоводяването на отделните търговски сделки е водено текущо. Счетоводното отчитане е организирано по реда на закона и е извършвано по способа на двустранното счетоводно записване. Текущото счетоводно отчитане е осъществено на основата на документална обосновааност на стопанските операции, издадените фактури от доставчиците са съобразени с изискванията за съставянето на документи по Закона за счетоводството и по ЗДДС. Осъществено е всеобхватно хронологично регистриране на счетоводните операции чрез Отчети по журнали операции за осчетоводяване на доставките, Главна книга, синтетични и хронологични регистри по отделни счетоводни сметки.

Като доказателства по делото са приобщени образци на рекламни материали, изработени и получени от [фирма] по процесните доставки, както следва: рекламна тениска с принт „ADORA EVENTS“; картонена папка с надпис „ADORA EVENTS“; лунен календар с данните за контакт на [фирма]; куверт за събитие „Бразилска екзотика в С. на 20.03.2015г.“; флаер на събитие „Бразилска екзотика в С. на 20.03.2015г.“; ваучер с надпис „ADORA EVENTS“; новогодишна картичка с пожелание с надпис „ADORA EVENTS“; рекламна картичка с надпис „ADORA EVENTS“; рекламен кибрит с надпис „ADORA EVENTS“; програма за събитие на 16.09.2016 г. на „СКАНИЯ“; кутия за подарък с надпис „ADORA EVENTS“; балон с надпис „ADORA EVENTS“; подаръчна торбичка с надпис „JTI“; текстилна лента за бадж с надпис „ADORA EVENTS“.

От правна страна: При проверка за законосъобразност на ревизионния акт съдът счита, че ревизионен акт № Р – 22221318001973 – 091 – 001/26.10.2018г., издаден от Е. М. С., орган, възложил ревизията и Х. Н. А., ръководител на ревизията е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в 14 - дневен срок от подаване на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение срещу ревизионния доклад. Възложител на ревизията по ЗВР е Е. М. С., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Представена е заповед №РД-01-803//07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., с която Е. М. С. (т. 8) е оправомощена с компетентност на орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. Ревизионният акт е подписан от Е. М. С. като компетентен орган, възложил ревизията. Подписан е и от Х. Н. А., ръководител на ревизията по заповед за възлагане на ревизия ЗВР № Р – 22221318001973 – 020 - 001/03. 04. 2018г., изменена със заповеди №Р – 22221318001973 – 020 - 002/11. 07. 2018г. и №Р-22221318001973 – 020 - 003/10.08. 2018г., издадени от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Представени са удостоверения за КЕП, неоспорени от жалбоподателя. Спазени са изискванията за форма и съдържание по чл. 120 от ДОПК. Няма допуснати и съществени процесуални нарушения, които да са самостоятелно основание за отмяна на ревизионния акт и предвид разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК, която изисква решаване на делото по същество от съда и приключване на съдебното производство с установяване на размера на публичните задължения.

По приложението на материалния закон: Задълженията по ревизионния акт в обжалваната част са в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 9 от ЗДДС, по всички фактури, издадени от доставчици, предмет на настоящия спор, както следва:

По отношение на доставчика [фирма] е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, с предмет на доставките: „П. материали - събитие „Скания“, „П. материали за семинар“, „Техническо обслужване на кетъринг“, „П. материали за конференция = 120 комплекта“, „Подаръчни пакети“, „К.“, „Комисиона 10% от договор с ЈТІ 10% от 42 800,00 лв. с вкл. ДДС“, „Изработка и отпечатване на флаери 1 000 бр. к 0,32, „Изработка и отпечатване на рекламни материали“ и „Изработка и поддръжане на сайт“. С решението на директора на дирекция „ОДОП“ ревизионният акт е отменен в частта на доставките с предмет изработка и поддръжка на интернет сайт, комисионни услуги, изработка на лого, по фактура № 31/22. 12. 2014г. фактура № 58/23. 03. 2015г. фактура №20...023/04.03.2015г. фактура №82/24.06.2015г. и по фактура №20...065/15.09.2015г. В останалата част, в която е потвърден е предмет на съдебен контрол. На доставчика е извършена насрещна проверка. Установено е че има назначени на трудов договор три лица на длъжност „дизайнер на рекламни материали“ и „организатор маркетинг“. Плащанията по фактурите са по банков път. По отношение на доставките с предмет печатни материали, рекламни материали и подаръчни пакети, за които са издадени фактури №10...0122/29.09.2018г., фактура № 120. ..09/07.10.2015г., фактура №20...067/23.09.2015г., фактура №20...068/25.09.2015г., фактура №0...060/25.03.2015г. и фактура №0...032/23.12.2014г. са представени доказателства за изпълнение на услугите от предходен доставчик [фирма]. При извършена служебна проверка в масивите на НАП е установено, че нито прекият, нито предходният доставчик разполагат с материален ресурс като суровини и печатарски машини за изработване

на предмета на доставките като посочените в приемо – предавателните протоколи флаери, календари, папки, меню и др. Липсват доказателства и за превоза на стоките до обект на [фирма]. Вещото лице дава обобщено заключение, че по счетоводни данни предметът на преките доставки съвпада с последващи облагаеми доставки. а жалбоподателят представя мостри на рекламни материали. Настоящата инстанция счита, че представените доказателства в хода на съдебното производство не опровергават констатациите на ревизиращите за липса на доказателства за реално извършени доставки на услуги с предмета, посочен в процесните фактури, от вписаните в тях издатели на фактурите, включително и чрез подизпълнители. За да се приеме реално осъществена облагаема доставка на услуга, следва безспорно резултатът от нея да е обективно наличен. Представените мостри не могат пряко да се съотнесат към предмета на доставка по фактурите, формулиран общо като „печатни материали“ „папки за семинар“, „печатни материали за конференция“, „подаръчни комплекти и пакети“. Нито във фактурите, нито в отделно възлагателно писмо, нито в приемо – предавателните протоколи е вписано какви следва да са тези печатни материали, няма визуализация на възложеното за изпълнение, конкретизация на предмета на фактурата и на поръчката. Понеже предметът на доставката е общо формулиран и няма конкретика какво е възложено за изпълнение, не може да се приеме, че мострите, представени в съдебното производство са в изпълнение на възложените доставки по процесните фактури. Така формулиран предметът на доставките е общ и без индивидуализиращи белези, относими към конкретна сделка. Това е причина да не може изпълнението на доставките да се съотнесе с конкретен проведен семинар от [фирма] и конкретна последваща облагаема доставка. Допълнителен аргумент, че се касае само за докуменатлно оформяне, което не отразява реално осъществена стопанска операция са констатациите, че доставчикът няма ресурс за изпълнение на доставките. Не се доказва да разполага с материали, суровини, печатарски машини, включително и чрез подизпълнителя. Приемо – предавателните протоколи не посочват конкретното място на предаване на стоките, офис или склад на получателя, липсват и доказателства за транспорт от мястото на производство на рекламните материали до склада на получателя или мястото на предаване. Съвкупно преценени доказателствата сочат на липса на реално осъществени облагаеми доставки по процесните фактури. Обосновано и законосъобразно от страна на органите по приходите е прието, че няма основание за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит по чл. 9, ал. 1от ЗДДС във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

По отношение на същия доставчик е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури № 120...08/05.10.2015г., № 20...066 от 17.09.2015г., №20...055 от 22.07.2015г., № 0...084/28.06.2015г. и № 0...083/24.06.2015г. с предмет кетърингови услуги. Предметът на доставката се твърди, че е осъществен чрез поддоставчик [фирма]. При справка в информационните масиви на НАП е установено, че нито доставчикът, нито подизпълнителя разполагат с ресурси за изпълнение предмета на доставката - коктейлни хапки /6 000 бр., вкл. азиатски пилешки шишчета, палачинкови ролца с карамелизирани ябълки, кокосови скариди, броскети с пушена съомга и филаделфия. Липсват доказателства за закупуване на суровини за производството на тези изделия, място на съхранение, хладилници,

сертифициран цех за производство на хранителни продукти, данни за транспортирането и съхраняването на продуктите при получателя. По отношение на пряката доставка не се установява обективно издателят на фактурите, включително и чрез подизпълнителя /по-късно deregистриран по ЗДДС/ да са във възможност и да са изпълнили предмета на доставките. По приемо – предавателните протоколи и заявката за възлагане по пряката доставка не може да се установи мястото на предаване на стоките. Представен е приемо – предавателен протокол с подизпълнителя във форма и съдържание на протоколите по преките доставки по останалите фактури, по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит. Това е косвено доказателство, че се касае за съставени документи, които не отразяват реално извършена стопанска операция. След като не се доказва изпълнение на предмета на преките доставки от издателя на фактурите, дори да се приеме изпълнение на последващи доставки /въпреки, че такова не може да се докаже със заключението на ССЧЕ единствено по счетоводни данни/, това не означава, че пряката доставка е реално осъществена. Съставените документи от доставчик, който не е пряк изпълнител и тяхното осчетоводяване, при изпълнение от друго лице, което не е издател по фактурите, води до намаляването на данъчния резултат за периода. По изложените съображения обосновано, правилно и законосъобразно органите по приходите са приели, че не е настъпило данъчно събитие между издателя и получателя по фактурите, при което не възниква право на приспадане на данъчен кредит. Ревизионният акт в тази му част е основан на обективно възприемане на доказателствата по преписката и правилно приложение на материалния закон въз основа на обосновано установената фактическа обстановка.

По отношение на доставчика [фирма]: Предмет на доставките са кетърингови услуги и рекламни събития. Издадени са фактури №20...07/14. 09. 2016г., № 0...01256/14. 09. 2016г., № 0...01257/20. 09. 2016г., № 0...01244/24. 08. 2016г., № 110...025/30. 06. 2016г. и фактура № 110. ..042/31. 08. 2016г. Според представената Поръчка № 1609/16. 09. 2016г. доставчикът следва да достави храни за минимум 350 души /включващи разядки, предястие, основно ястие и десерт/, като: сьомга с лимонова коричка, агнешки котлет, телешко филе, пилешко бутче, торта и др. Също така, съгласно представените документи, доставчикът е следвало да изработи и предаде 10 винила с размери 4,20/2,30 м., като не е доказано закупуването на материали и наличието на машини за изработването им. Твърди се, че са използвани при последваща доставка на организация на парти на [фирма]. Изпълнението на предмета на доставките по тези фактури е осъществено чрез подизпълнители, които са същите като подизпълнителите на [фирма], като е налице частично сходство в предмета на доставките. Възлагането на доставки на различни доставчици, които обаче предлагат един и същи вид услуги и ползват едни и същи подизпълнители не е оправдано от търговска и икономическа гледна точка, но способства за осчетоводяване на фактури, които са издадени от различни стопански субекти,

което създава впечатление в приходната администрация за реално осъществени стопански операции. Както и по отношение на предходния доставчик, предметът на доставките не може да бъде изпълнен от издателя на фактурите, включително и чрез подизпълнителите. Същите нямат ДМА, стопански ресурс, не са закупили суровини за производството на предмета на услугите, няма данни за транспорт, място на съхранение, място на производство, място на предаване. Противно на заключението на вещото лице по съдебно – счетоводната експертиза, освен счетоводни данни, не съществуват никакви други доказателства за идентичност на предмета на преките с последващи облагаеми доставки. Дори да се приеме такава, при включване на фактури от издатели, които не са изпълнители на услугите и осъществяване на последващи облагаеми доставки със същия предмет с издаване на фактури и начисляване на ДДС се прекъсва веригата на дължимия ДДС и се променя резултата за периода в предимство на жалбоподателя. Обосновано, правилно и законосъобразно с ревизионния акт е отказано право на приспадане на данъчен кредит, поради липса на реално осъществена доставка от издателя на фактурите, основание по чл. 9, ал. 1 от ЗДДС за възникване правото на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. Предмет на доставките от [фирма], по които също е отказано право на приспадане на данъчен кредит отново са кетърингови услуги и дизайн и изработка на рекламни подаръци, с които се твърди да е осъществена последваща облагаема доставка към [фирма], както и при фактурите, издадени от посочения по - горе доставчик. Издадени са фактури №120...018/30.06.2017г. №10...030/18.04.2017г. и №111000005/20.12.2016г. Използван е отново подизпълнителя [фирма], за който е посочено по - горе, че не доказва техническа и материална обезпеченост за изпълнение предмета на доставките. Такава ресурсна обезпеченост няма и издателят на фактурите. Съгласно представения протокол [фирма] е предало на [фирма] 100 бележника, 500 календара, 1 000 визитки, 100 папки с лого, 100 брандирани блузки, 100 химикалки с лого и др. Аналогичен протокол от същата дата има и с подизпълнителя. И в двата протокола няма място на предаване на материалите. Не се установява къде и с какви материали, машини и съоръжения са изработени, как са транспортирани от мястото на изработка до прекия получател по фактурите. От съдържанието на протоколите може да се направи извод само за документално оформяне, без реално предаване на рекламните материали. Представени са снимки от мероприятие на [фирма], от които не може да се установи на коя дата и къде е проведено събирането, за да се обвърже с конкретните доставки. Има снимки на папки с логото на „А. ивентс“ и на тениски, които нищо не доказват, както и реклама за мероприятие също на „А. ивентс“ от 20.03.2015г. Не може да се установи рекламните материали и кетъринг услугите по процесните фактури от този издател на коя дата и къде точно са използвани. Счетоводното оформяне на последваща облагаема доставка не е достатъчно да се приеме, че такава реално

е осъществена и има идентичност на предмета на пряката и последващата доставка. Снимките на брандирани автомобили на паркинг, бутилка вино и опаковани 2 броя сладки също не може да се установи къде и кога са направени и по какъв повод и как се обвързват с пряката или последваща доставка. Съвкупно преценени доказателствата сочат на невъзможност на издателя на фактурите, включително и чрез посочения подизпълнител да изпълни предмета на доставките, при което обосновано и законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит.

По отношение на доставчика [фирма]: [фирма] е издало фактури №[ЕГН]/11.03.2016г. и №[ЕГН]/21.03.2016г. с предмет на доставката „кетъринг“. Според жалбоподателя, получените доставки са използвани при организирането на мероприятие на Б.. Представени са оферта за кетъринг, приемо - предавателен протокол от 21.03.2016г. и фактура №10...0320/21.03.2016г., издадена от [фирма] на [фирма]. Видно от представените документи, кетъринговите услуги касаят доставката на значителен обем хранителни продукти и напитки /1 800 коктейлни хапки, 300 бутилки минерална вода, 60 бутилки вино/. Както е отбелязано по-горе, при проверка в информационните масиви на НАП е установено, че [фирма] не разполага с назначен персонал към датите на издаване на фактурите. Изложеното налага извода, че прекият и предходният доставчик не разполагат с ресурс за реалното изпълнение на доставките. Няма данни да са закупили суровини и материали, от които да произведат предмета на доставките. Също така липсват доказателства за място на съхранение, за осъществен превоз на стоките до посочен от жалбоподателя обект. Поради липса на реално осъществена доставка на услуга по посочените фактури от издателя им, обосновано и законосъобразно с ревизионния акт е отказано право на приспадане на данъчен кредит.

Практиката на СЕС, на която се позовава жалбоподателя е в същия смисъл. Основание за приспадане на право на данъчен кредит е само данъчно събитие като облагаема доставка на стока или услуга. Само издаването на документи за такова събитие и тяхното осчетоводяване не води до възникване право на данъчен кредит.

За невнесените в срок задължения по ЗДДС се дължат лихви, правилно установени с ревизионния акт.

Жалбата е изцяло неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 161 от ДОПК, на ответника се присъждат разноски, съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат, определено по реда на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Жалбоподателят дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 1747 лева.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1, предл. 2 от

ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с адрес [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя Т. Н. Т., чрез адв. И. Р., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 3 срещу ревизионен акт № Р – 22221318001973 – 091 – 001/26.10.2018г., издаден от Е. М. С. орган, възложил ревизията и Х. Н. А., ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с решение №484/21.03.2019г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. и с него са установени задължения по ЗДДС в размер на 31 736.06 лева главница и 8835, 32 лева лихви.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] с адрес [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя Т. Н. Т. да заплати на НАП – дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. сума в размер на 1747 (хиляда седемстотин четиридесет и седем) лева юрисконсултско възнаграждение.

Съдебното решение подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: